

των, ὅτι ἐπένηθον. Ὁ γνωστός Σπιξ παρῆν κατὰ μεγάλην ἐρῆτην τῶν Τεκούνας, καθ' ἣν ἀπεσπᾶσθησαν εἰς νήπια μόλις δύο μηνῶν καθ' ὀλοκληρίαν αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς.

Ἐν Μονάχῳ.

ΛΙΒΙΚΕΝΑΣ.

Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣ

Ἄκαταπόνητος ἐνέργεια ὁμολογεῖται κύριον τοῦ βορείου Ἀμερικανικοῦ χαρακτηριστικόν· ἀκαταπόνητον δὲ ἐνέργειαν δέον νὰ συμπεριφέρῃ καὶ ὁ ἀποδημῶν εἰς τὸν νέον κόσμον Εὐρωπαῖος, διότι ἄλλως δὲν διαγωνίζεται αἰσίως τοῖς ἀντιτέχνοις του. Ὁ Ἀμερικανὸς ἔχει πάντοτε σπουδὴν· σπουδάζει δὲ καὶ φθάνων εἰς τὸν πλοῦτον, τὸν πολικὸν τοῦτον τῆς ὑπάρξεως του ἀστέρα. Ἄπασαι αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι του προέρχονται ἐκ τῆς φιλοχρηματίας· ἀγαπᾷ τὰ ἀργύρια οὐχὶ ἐκ φυσικῆς ὀρυξί, ἀλλ' ἐξ ἀνατροφῆς· οὐχὶ ἵνα τὰ κρύψῃ κατὰ γῆς, ὡς οἱ φιλάργυροι, ἀλλ' ἵνα συναισθάνηται τὴν ὑπεροχὴν τοῦ εὐποροῦντος. Τὰ ἀγαπᾷ, διότι τὰ μὲν ἀργύρια εἶναι ἡ καθοσίωσις τῆς ἐργασίας, ἡ δὲ ἐργασία δευτέρα φύσις τοῦ Ἀμερικανοῦ. Πεντεκαίδεκαεταεῖς οἱ παῖδες ἀπολύονται τῆς σχολῆς. «Ὁ πατὴρ σου εὔρε τὴν τύχην του, ζήτησον καὶ σὺ τὴν σὴν. Ἐμαθεὶς ἀνάγνωσιν, γραφὴν καὶ ἀριθμητικὴν» ἐργάζου λοιπόν. Πόσον τόκον ἀποφέρουσιν 100 δολλάρια πρὸς 20 τοῖς 100; — «Ἐἴκοσιν». — «Ἀπελθε τώρα· ἔμαθεὶς ὅσων ἐχορίζεσ. Οὕτω δὲ ἀπέρχονται εἰς ζήτησιν τοῦ χρυσομάλλου δέρατος. Ἐν Ἀμερικῇ ὁ βίος εἶναι σῆδιον, ἐν ᾧ ὁ πολίτης τρέχει ἢ καλπάζει ἀτελευτήτως, κερδαίνων, πλουτῶν, πτωχεύων. Τὰ χρήματα ῥαδίως κερδαίνει καὶ ῥαδίως σπαταλᾷ. Ἀμερικανὸς, σπαταλήσας καὶ αὔθις κερδήσας τρία ἢ τέσσαρα ἑκατομμύρια, δὲν εἶναι τι σπάνιον. Ἐπιτήδειος ὢν νὰ ὑποκύψῃ εἰς τὰς ταπεινοτάτας τῶν ἀξιώσεων, ὅπως τύχῃ τοῦ σκοποῦ, ἀποτίθεται πᾶσαν ψευδῆ αἰδῶ καὶ ἀδυσίατως ἐπιλαμβάνεται τῶν βναυσοστάτων ἐργασιῶν, ὅταν ἦναι ἐπικερδεῖς. Γινώσκει, ὅτι δὲν ἀποβάλλει τὴν ὑπόληψιν του· διότι ἐν Ἀμερικῇ, εἴπερ ἄλλοθι που, εἶναι ἔγκυρον τὸ «ἐργον οὐδὲν ὄνειδος». Ὁ γάλλος περιηγητὴς Φερβρουῶζ εὔρεν ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ Κολοράδου Σπρίγκ τρεῖς νεανίας, πῆξαντας αὐτόθι καλύβην καὶ βόσκοντας πολυάριθμα ποίμνια. Ὁ πρῶτος τῶν ποιμένων ἦτο ἄλλοτε βιβλιοπώλης, ὁ ἕτερος ἀδαμαντοπώλης, ὁ τρίτος ὑπᾶλληλος τῆς κυβερνήσεως. — «Κατείχετε ἐντιμον θέσιν ἐν τῇ πολιτείᾳ ποῖν γίνητε ποιμένες;» ἠρώτησεν ὁ ξένος. — «Οὐχί, ἀπεκρίναντο ἐκεῖνοι· ἡ νῦν θέσις εἶναι ἐπικερδεστέρα». Ὁ Ἀμερικανὸς οὔτε προλήψεις ἔχει, οὔτε δισταγμούς· ἐλέγχους τοῦ συνειδότης δὲν φοβεῖται. Κερδαίνει χρήματα τρόπῳ τιμίῳ, ἐὰν ἦναι δυνατόν· ἐὰν δὲ μὴ, κερδαίνει ὅπωςδὴποτε.

Τὸ μονοπώλιον, ἡ ἀρχὴ πάσης αὐθαιρεσίας, ἡ δεινὴ κατὰ τῆς ἐλευθερίας ὕβρις, δὲν ὑπάρχει ἐν

Ἀμερικῇ. Οὔτε ἡ πολιτεία, οὔτε ἡ κοινωνία σὲ ἀναγκάζει νὰ καταναλίσκῃς τὰ προϊόντα της, νὰ λαμβάνῃς τὰς σιδηροδρομικὰς γραμμάς της, ἢ νὰ ὁμολογῇς τὸ θρησκευτικὸν αὐτῆς σύμβολον. Οὐδεὶς ἔχει δικαίωμα νὰ ἀρῆται ἰδίαν ὠφέλειαν ἐκ τῆς καθολικῆς ζημίας. Ἡ ἐλευθερία εἶναι ἀπόλυτος. Οἱ πρῶτοι ἀποικοὶ, φεύγοντες τοὺς διωγμούς ἐν τῇ πατρίδι, ἐσπούδασαν νὰ διασώσωσι τὴν ἀρχὴν τῶν καθόλου προσωπικῶν δικαιωμάτων. Ἐν Εὐρώπῃ οἱ γείτονες καὶ στέργουσι καὶ ἀπαιτοῦσι τὴν παράδοσιν προσώπων· ὁ Ἀμερικανὸς δισταίνει πολὺ πρὶν ἀθετήσῃ τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν. Ἐὰν τις κατηγορηθῇ, οὔτε προφυλακίζεται, οὔτε ὀφείλει νὰ δώσῃ λόγους καὶ εὐθύνας τοῦ πρόσθεν βίου του. Θεμέλιον καὶ βᾶσις τῆς αὐτοδιοικήσεως εἶναι «ἐλευθερία ὑπὲρ πάντων, ἕκαστος δὲ ὑπὲρ ἑαυτοῦ». Ὁ Ἀμερικανὸς προστατεύει αὐτὸς ἑαυτὸν δὲν προσφεύγει ἐκαστοτε εἰς τὴν πρόνοιαν, ἧτις φροεῖ στολὴν καὶ ξίφος, καλεῖται δὲ χωροφύλαξ. Ἐκαστος συντάσσει ἴδιον κώδικα, ὃν καὶ ἐφαρμόζει. Ἐρωτώμενος, τίς ἔδωκεν αὐτῷ δικαίωμα νὰ ἐνεργῇ οὕτως; ἀποκρίνεται «Ἐγὼ» καὶ τοῦτο ἀρκεῖ. Ἡ κυβέρνησις δὲν φροντίζει πλέον περὶ τῶν ἀτόμων, ὡς ταῦτα φροντίζουσι περὶ ἐκείνης. Ὁ πρόεδρος ἀναγνωρίζεται ἀνίκανος· ὁ ὑπουργὸς, ὁ τὰ ἴδια συμφέροντα προτιμῶν τῶν δημοσίων, πλουτίζεται ταχέως· εἶναι τῶν ἐφημερίδων διαμαρτύρονται, ἀλλ' ἡ κυβέρνησις δὲν ἐπεμβαίνει, ὁ δὲ πολίτης ἀδιαφορεῖ. Ὅταν ἡ κατάχρησις ὑπερβῇ τὸ μέτρον, ἐπεμβαίνει τὸ ποινικὸν δικαστήριον, οὐχὶ ἡ βία. Διὰ τοιοῦτου συστήματος ἄριστα ἀναπτύσσεται τὸ πνεῦμα τῆς ἀτομικῆς ἐπιχειρήσεως, δι' ἧς πάντα καὶ γεννῶνται καὶ ἀμᾶζουσιν· μόνῃ αὕτῃ προστατεύει τεχνίτας καὶ λογίους, ἀνταμειβεῖ ἐφευρέσεις καὶ ἀνακαλύψεις καὶ διατάσσει ἐργασίας κοινωφελεῖς. Αἱ μέγισται τῶν ἐπιχειρήσεων κείνται ἐν ταῖς χερσὶν ἰδιωτῶν. Ὁ πολίτης εἶναι πᾶν, ἡ πολιτεία οὐδέν. Ἡ αὕτη ἀδιαφορία ἐπικρατεῖ παρὰ ταῖς κυβερνήσεις τῶν κατ' ἴδιαν πολιτειῶν καὶ τῇ κεντρικῇ ἐν Οὐασινγκτῶν. Πᾶσα πολιτεία κυβερνᾷ μὲν ἑαυτὴν, κυβερνᾶται δὲ ὑπὸ πασῶν τῶν ἄλλων. Τῶν κατὰ τόπους συμφερόντων ἐπιμελεῖται ἡ ἐπιχώριος ἀρχή, τῶν δὲ καθόλου ἡ γενική. Ἄλλ' ἡ γενικὴ ἀρχὴ καθίσταται ἀνεπαίσθητος, πᾶσα δὲ πολιτεία ψηφίζει ἢ καταργεῖ νόμους κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτῇ· Ἡ μὲν κηρύσσει τὴν γυναῖκα ἀπελευθέρων, ἡ δὲ χορηγεῖ τῷ εἰς θάνατον καταδικασθέντι δικαίωμα νὰ ἐκλέξῃ αὐτὸς τὸ εἶδος τοῦ θανάτου· ἄλλη ἐπιτρέπει τὸ διαζύγιον, ἄλλη δὲ πάλιν ἀνέχεται τὴν πολυγαμίαν. Ὁ Ἀμερικανὸς ὀλίγον πολιτεύεται. Διασχίζεται μὲν ὁ λαὸς ὑπὸ ἐκλογικῶν συλλόγων, νοθεύουσι δὲ ψευδοφροῖας καὶ οἱ πολιτικοὶ· ἀλλ' ὁ πολίτης τοσοῦτον τιμᾷ τὰ τετελειωμένα γεγονότα, ὥστε σπανίως μὲν συμβαίνουσι ταραχαί, οὐδέποτε δὲ στάσεις. Ἐὰν ἐπέλθῃ ἀγῶν,

ρέει αίμα πολὺ, διότι ὁ χαρακτήρ τοῦ Ἀμερικανοῦ ἐνάσμενίζει εἰς τὰ ἄκρα· ἀλλ' ὁ ἀγὼν εἶναι βραχύς. Τῇ ἡμέρᾳ τῶν ἐκλογῶν ἀνταλλάσσονται ἴσως σφαῖραι πιστολιῶν, τῇ δὲ ἐπαύριον οἱ ἀντίπαλοι σφίγγουσιν ἀλλήλων τὰς δεξιὰς, διότι δὲν ἀπέχει ἡ ὥρα, καθ' ἣν ὁ ἠττημένος θὰ ἐκδικηθῇ. Ἡ δημοκρατικὴ ἰσότης δὲν ἀφίνει τὸν αὐτὸν ἄνδρα νὰ μείνῃ χρόνον μακρὸν ἐν τῇ νομίμῳ ἐξουσίᾳ. Ἡ ἀρχὴ δὲν εἶναι μονοπῶλιον ὀλίγων, ἀλλ' ἀνήκει εἰς ἅπαντας. Ἡ Ἀμερικὴ ὀλίγον πολιτεύεται, ἔτι δ' ὀλιγοῦτερον συζητεῖ, φιλοσοφεῖ, καὶ περιθάλπει τὴν πόλιν. Ἐχει ἑκατομμυριοῦς, εὐρετὰς, οὐχὶ καλλιτέχνας. Ἀρίστη τοῦ Ἀμερικανοῦ ὄψις εἶναι ἡ πρακτικὴ. Μεθ' ὑπερηφανείας ἐπιδεικνύται τὰς ἀείποτε πολλαπλασιαζομένας μηχανάς, τὰ ἐργοστάσια, τὰς ὀπλοθήκας, τὰς ἐφευρέσεις, τὰς ἀνακαλύψεις του. Πάσας τὰς διανοητικὰς δυνάμεις αὐτοῦ δαπανᾷ εἰς αὐξήσιν τῆς ὕλικῆς δυνάμεως καὶ τῆς εὐμερείας. Ταχύς ὢν ἐν τῇ ἐπιχειρήσει, δὲν πτοεῖται ὑπὸ κωλυμάτων, οὐδὲ στρέφει τὸ βλέμμα εἰς τὰ ὀπίσω, ἀλλ' ἀνευδότης τελειοῖ τὸ ἐναρχθέν. Δικαίως σεμνύνεται ἐπὶ τῇ πατρίδι, καὶ δικαίως ὑπολαμβάνει μεγαλοπόλεις τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων τὴν Νέαν Ἰόρκην, τὴν Φιλαδέλφειαν, τὸ Σικάγον, τὴν Βοστώνην. Ἐπιεικῶς καυχᾶται, ὅτι ἐπωφελήθη προσηκόντως τὴν ἑκατονταετηρίδα καὶ ἔκτισε πόλεις τοσαύτας, ὅσας οἰκίας ἡμεῖς ἐν Εὐρώπῃ. Πέποιθεν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἐλπίζει, ὅτι θὰ φανῇ ὅμοιον τῷ παρελθόντι. Συνδιαλασσόμενος πρὸς λαοὺς, κωλυμένους ὑπὸ ἰδίῳ περιοριστικῶν νόμων, ἐκθειάζει τοὺς ἐαυτοῦ θεσμοὺς ὡς ἀσφαλῆ ἐγγύησιν αἰωνίου ἐπιδόσεως καὶ εὐημερίας. Καὶ ἀληθῶς ὀφείλει τὸ μεγαλεῖόν του εἰς τοὺς θεσμοὺς τούτους μᾶλλον ἢ εἰς τὴν μεγαλοφυίαν καὶ τὴν διάνοιαν τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν συμπολιτῶν του. Ἐν Ἀμερικῇ ὅποσα πράγματα μέγала! Ὅποσον δὲ ὀλίγοι ἄνδρες μέγалоι!

[Vossische Zeitung].

Η ΥΠΟΒΡΥΧΙΟΣ ΣΗΡΑΓΓΗΣ ΤΗΣ ΜΑΓΧΗΣ

Γνωστὸν ὅτι ἡ κατασκευὴ ὑποβρυχίου σιδηροδρόμου μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας ἐντόμως ἀπεκρούσθη ὑπὸ τινῶν ἐξόχων στρατιωτικῶν Ἀγγλων, ἰδίᾳ δὲ ὑπὸ τοῦ σὲρ Garnet Wolseley.

Οἱ *Καιροὶ* δημοσιεύουσι ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου ἐπιστολὴν, ἐν ἣ ὁ γράφας βεβαίῳ, ὅτι ὁ Ναπολεὼν Γ' καὶ ὁ Θιέρσος ἐθεώρουν τὴν ἴδρυσιν τοιοῦτου κατασκευάσματος ὡς ἐπικίνδυνον τῇ Γαλλίᾳ μᾶλλον ἢ τῇ Ἀγγλίᾳ.

Τὸ ζήτημα τοῦτο, φαίνεται, συνεζητήθη ὑφ' ὄλας αὐτοῦ τὰς ἐπόψεις ἐν τῷ Κερκαμικῷ ἐσπέραν τινὰ τοῦ χειμῶνος τοῦ 1869—70. Ἡ αὐτοκράτειρα Εὐγενία εἶχεν ἄρτι ἐπανακάμψει ἐκ τῶν ἐγκαινίων τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, ὅπου παρευρέθη, καὶ ὠμίλει μετ' ἐνθουσιασμοῦ περὶ τῆς

μεγάλης ταύτης ἐπιχειρήσεως. Ἡ συνδιάλεξις ἐτραπή ἐπὶ τοῦ δυνατοῦ τοῦν' ἀποποκατασθῆ ἡμέραν τινὰ συγκοινωνία μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας διὰ μιᾶς ἢ πλείονων ὑποβρυχίων σήραγγων.

Ὁ στρατάρχης Vaillant παρετήρησεν, ὅτι ὑποβρυχίος σήραγγὴ θὰ καθίστα τὴν Ἀγγλίαν δύναμιν ἡπειρωτικὴν, καὶ ὅτι τοῦτο θὰ ἐπέφερε μεγάλην μεταβολὴν εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν πολιτικὴν. — «Ἐσκέφθην τοῦτο, εἶπεν ὁ αὐτοκράτωρ» οἱ Ἀγγλοὶ θὰ διστάσωσιν ἐπὶ πολὺ, πρὶν ἐπιτρέψωσι τὴν διόρυξιν ὑποβρυχίου σήραγγος, φοβούμενοι εἰσβολὴν ἐξ ἡμῶν· ἀλλ' ὅταν πρώτη ὑποβρυχίος σήραγγὴ διορυχθῇ καὶ εὐδοκιμήσῃ, δευτέρα καὶ τρίτη μετ' ὀλίγον θὰ κατασκευασθῇ, καὶ τότε ἡ συμμαχία τῶν Ἀγγλων θὰ παρεῖχεν ἡμῖν ἀμέσως νέας βοηθείας, ἀλλὰ καὶ νέους κινδύνους. Ἐν καιρῷ πολέμου, ἀν οἱ Ἀγγλοὶ εἶνε σύμμαχοι ἡμῶν, θὰ πέμψωσιν ἡμῖν τοὺς στρατοὺς των διὰ τῶν ὑποβρυχίων σήραγγων, καὶ θὰ ἠδυνάμεθα οὕτω νὰ ἔχωμεν μέγαν στρατὸν εἰς τὰ παράλια ἡμῶν ἐν ὀλίγαις ὥραις· ἀλλ' ἐὰν βραδύτερον ἢ ἀγγλικὴ κυβέρνησις διαφωνήσῃ πρὸς ἡμᾶς περὶ τῆς διευθύνσεως τοῦ πολέμου ἢ τῆς καταλλήλου στιγμῆς πρὸς συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης, ὁποία ἔσται ἡ θέσις ἡμῶν ;»

Ὁ στρατηγὸς Frossard παρετήρησεν, ὅτι πρὶν διακυβεύσῃ ἡ Ἀγγλία τοὺς στρατοὺς της εἰς τὰς ὑποβρυχίους σήραγγας, θὰ ζητήσῃ πιθανῶς, ὅπως τὰ εἰς τὴν Γαλλίαν ἀνήκοντα ἄκρα τῶν ὀδῶν τούτων ἐμπιστευθῶσιν αὐτῇ ἀπολύτως, ἵνα ἐξασφαλίσῃ ἐντελῶς τὴν ἀποχώρησιν τοῦ στρατοῦ αὐτῆς.

«Δὲν εἶναι ἀμφίβολον, ὅτι θὰ ζητήσῃ τοῦτο, ἀπεκρίθη ὁ αὐτοκράτωρ καὶ κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας περιστάσεις, αἵτινες θὰ παρουσιαζόντο, ἠθέλαμεν κρίνει ἀναγκαῖον νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν συμμαχίαν τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους· ἀλλὰ τότε ἡ Ἀγγλία θὰ ἦτο εἰς κρείττονα θέσιν ἡμῶν ἐν τῷ πολέμῳ, τὸν ὁποῖον ἠθέλαμεν ἐπιχειρήσει τῇ ἐπικουρίᾳ αὐτῆς.»

Εἰς ἀπάντησιν τῶν λίαν εὐοίωνων διαβεβαιώσεων τοῦ κ. Drouyn de Lhuys ὁ κ. Conti παρετήρησεν, ὅτι ἐὰν ἡ διόρυξις τῆς ὑποβρυχίου σήραγγος ἐπιτύχῃ, ἡ Ἀγγλία δὲν ἤθελε βραδύνει νὰ θεωρήσῃ ὡς ὠφέλιμον τὴν κατασκευὴν ἑτέρας διευθυνομένης πρὸς τὴν Βελγικὴν, καὶ τότε τὸ Βέλγιον θὰ καθίστατο ἐπαρχία ἀγγλική.

Βραδύτερον ὁ Ναπολεὼν Γ' ἐν τινι συνδιαλέξει μετὰ τοῦ κ. Clément Duvernois ἐν συνόψει ἐξέθηκε τὴν γνώμην του διὰ τῶν ἐξῆς. — Εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ προῖδωμεν ποταὶ ἤθελον εἶσθαι αἱ συνέπειαι τοιαύτης ἐπιχειρήσεως· θὰ εἶνε ἴσως μέγιστα· ἀλλ' ἐὰν ἦτο εἰς τὴν ἐξουσίαν μου ἡ κατασκευὴ τῆς ὑποβρυχίου σήραγγος, δὲν θὰ ἐδίσταζον νὰ προῖω εἰς τὴν κατασκευὴν αὐτῆς, διότι πιστεύω, ὅτι τ' ἀποτελέσματα θ' ἀποβῶσιν ὠφέλιμα εἰς ἀμφοτέρας τὰς χώρας.»